

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7S/130/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7016201341
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Tymko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7016201341.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Tymka a členov senátu JUDr. Tamary Sklenárovej a JUDr. Pavla Tkáča, v právnej veci žalobcu FLAVIA SK, s.r.o. , so sídlom Tallerova 4, Bratislava, IČO : 46 448 667, zastúpeného JUDr. Ing. Deziderom Jančíkom, advokátom so sídlom Hlavná 119, Košice, proti žalovanému Slovenskej obchodnej inšpekcii, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, Poštový priečinok 29, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: SK/0361/99/2016 zo dňa 04.11.2016 takto

rozhodol:

- I. Správny súd žalobu **z a m i e t a** .
- II. Účastníkom právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 21.12.2016 doručenu Krajskému súdu v Košiciach toho istého dňa sa žalobca domáhal zmeny rozhodnutia žalovaného č.: SK/0361/99/2016 zo dňa 04.11.2016 v spojení s rozhodnutím Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj č.: EN/0564/08/15 zo dňa 20.04.2016 tak, že pokuta za správny delikt uložená žalobcovi vo výške 5.000,- eur sa znižuje na sumu 300,- eur.

2. V žalobe uviedol, že žalovaná Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave rozhodnutím č.: SK/0361/99/2016 zo dňa 04.11.2016 podľa § 58 ods.1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) zamietla odvolanie účastníka konania (žalobcu) a potvrdila rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj č. EN/0564/08/15 zo dňa 20.04.2016, ktorým prvostupňový správny orgán uložil účastníkovi konania - FLAVIA SK, s.r.o. peňažnú pokutu vo výške 5.000,- eur pre porušenie ustanovenia § 6 ods.21 písm. f/ zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte aj „zákon o energetike“). Z obsahu rozhodnutia žalovaného ďalej vyplýva, že u žalobcu bola dňa 25.11.2015 vykonaná kontrola v prevádzkarni Čerpacia stanica LPG, plnenie PB fliaš, Dopravná 8, Košice a dňa 21.12.2015 bol účastníkovi konania zaslaný Inšpekčný protokol č. 26/08/2015. Účelom kontroly bolo prešetrenie podnetu spotrebiteľa č. 1230/2015 a kontrolou bolo zistené, že účastník konania nezabezpečil dodržiavanie povinností podľa § 6 ods.2 písm. f/ zákona o energetike, keď v čase kontroly prevádzkoval zariadenie na plnenie tlakových nádob bez povolenia príslušného orgánu, aj keď na prevádzkovanie zariadenia na plnenie tlakových nádob sa takéto povolenie vyžaduje. Kontrola bola zavŕšená zaslaním vypracovaného Protokolu č. 26/08/2015 dňa 21.12.2015. Odôvodnenie citovaného rozhodnutia Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj je obsahom podrobného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného.

3. V odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa žalobca uviedol, že v konaní došlo k vadám, k porušeniu zásad správneho konania a k porušeniu povinnosti zo strany prvostupňového správneho orgánu pri ukladaní sankcie a zisťovaní skutkového stavu, ktorý nebol náležite zistený a zabezpečený a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Taktiež zastával názor, že prvostupňový orgán dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým a právnym zisteniam a rozhodnutie považoval za nepreskúmateľné.

4. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že podľa príslušných ustanovení Správneho poriadku musí byť rozhodnutie v súlade so zákonnými a ostatnými právnymi predpismi a musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci a musí obsahovať aj predpísané náležitosti. K námietke účastníka konania, že z rozhodnutia nie je zrejme na základe akého právneho predpisu a konkrétneho ustanovenia je práve Slovenská obchodná inšpekcia sídlom v Košiciach pre Košický kraj oprávnená vykonávať kontrolu a ukladať pokuty v pôsobnosti zákona o energetike, resp. či je oprávnená vykonávať dozor a ukladať pokuty uviedol, že správny orgán na prvom stupni dostatočne poukázal na svoju príslušnosť v preambule svojho rozhodnutia, keď označil ustanovenia § 3 ods.4, § 4 ods.1, § 4 ods.2 písm. h/ zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pričom ide o kompetenčný právny predpis, ktorý vymedzuje rozsah pôsobnosti Slovenskej obchodnej inšpekcie ako orgánu dozoru. Správny orgán prvého stupňa tak vo svojom rozhodnutí uviedol správne ustanovenia právneho predpisu z ktorých je zrejme, že vykonáva dozor aj nad zákonom o energetike. Kompetenciu správneho orgánu možno taktiež vyvodiť aj z ustanovenia § 91 ods.1 písm. b/ bod 3 zákona o energetike, ktorý je uvedený aj v napadnutom rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa a vyplýva z neho, že inšpekcia - teda SOI - uloží pokutu držiteľovi povolenia alebo inej osobe aj pre porušenie § 6 ods.2 písm. f/ zákona o energetike. Správny orgán druhého stupňa v odvolacom rozhodnutí doplnil uvedenú argumentáciu aj citáciou ustanovení § 88 ods. 1 písm. c/ až § 91 ods.1 písm. b/ bod 3 zákona o energetike. Ďalej k námietke účastníka konania (s poukazom na § 91 ods. 5 zákona o energetike), že uloženie pokuty považuje žalobca za neprimeranú, nedôvodnú až likvidačnú, pretože v danom prípade nešlo o dlhodobé protiprávne konanie a nevznikol škodlivý následok a účastník konania okamžite reagoval, a už má platné povolenie na plnenie tlakových nádob žalovaný uviedol, že výška uloženej pokuty závisí od rozhodnutia správneho orgánu aplikujúceho príslušné ustanovenia zákona. Bolo teda vecou správneho orgánu, v akej výške uloží pokutu, avšak za podmienky, že svoju právnu úvahu odôvodní právne relevantným spôsobom a oprie o zákonom stanovené kritéria pre určenie výšky sankcie. Žalovaný mal za to, že prvostupňový správny orgán uložil pokutu zodpovedajúcu závažnosti, spôsobu, času trvania a možným následkom protiprávneho konania, a túto skutočnosť aj dostatočne odôvodnil, preto nevidel dôvod na jej zmenu. Skutkový stav, v dôsledku ktorého bola uložená pokuta bol zistený spoľahlivo a účastník konania proti nemu v konaní nenamietal, keď sám priznal, že v čase vykonávanej kontroly nedisponoval povolením na prevádzkovanie zariadenia na plnenie tlakových nádob. Žalovaný zdôraznil, že kontrola bola vykonaná v prevádzkarni účastníka konania dňa 25.11.2015 a povolenie na prevádzkovanie uvedenej činnosti získal žalobca až dňa 20.01.2016, z čoho jednoznačne vyplýva, že po tento čas vykonával účastník konania činnosť podľa § 6 ods.2 písm. f/ zákona o energetike v rozpore s týmto zákonom. Kontrola bola realizovaná na základe podnetu spotrebiteľa č. 1230/2015 zo dňa 02.11.2015, z ktorého je zrejme, že spotrebiteľovi boli plnené tlakové nádoby už dňa 01.11.2015. Skutkový stav tak odvolací orgán považoval za spoľahlivo zistený a v odvolacom konaní preto nebol dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia. Výšku uloženej pokuty odvolací orgán pokladal za primeranú zistenému skutkovému stavu. Pri určení výšky pokuty odvolací orgán zohľadnil aj závažnosť a následky porušenia povinnosti, pretože prevádzkovaním zariadenia na plnenie tlakových nádob bez povolenia bol ohrozený zákonom chránený záujem na ochrane zdravia a majetku osôb. Porušením predmetného zákonného ustanovenia neboli príslušným orgánom overené odborné a technické predpoklady prevádzkovania zariadenia na plnenie tlakových nádob, čo mohlo spôsobiť bezpečnostné riziko. Odvolací orgán zároveň prihliadal aj k absencii správania sa účastníka konania v súlade s odbornou starostlivosťou, výsledkom čoho bolo opomenutie dodržať tzv. generálnu klauzulu v § 6 ods.1 zákona o energetike, podľa ktorej možno podnikať v energetike len na základe a v súlade s povolením alebo potvrdením oznamovacej povinnosti. Žalovaný ďalej uviedol, že podľa § 91 ods.1 písm. b/ bod 3 zákona o energetike uloží príslušný správny orgán pokutu držiteľovi povolenia alebo inej osobe vo výške od 300,- eur do 150.000,- eur za porušenie povinnosti uložených okrem iných aj v § 6 ods.2 písm.d/ až g/ zákona o energetike. Z § 91 ods.1 zákona o energetike jednoznačne vypláva obligatórna povinnosť správneho orgánu uložiť zodpovednému subjektu pokutu v prípade zistenia porušenia tam stanovených povinností. Odstránenie

nedostatku nie je dôvodom na zbavenie sa zodpovednosti resp. zníženie výšky pokuty, naopak ide o povinnosť účastníka konania vyplývajúcu mu z § 7 ods.3 zákona č. 128/2012 Z.z. Účastník konania ako prevádzkovateľ zariadenia na plnenie tlakových nádob, je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na predmet jeho podnikania, vrátane zákona o energetike. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí uzavrel, že výška uloženej pokuty je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu, charakteru a rozsahu porušenia zákona.

5. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal zmeny rozhodnutia žalovaného č. SK0361/99/2016 zo dňa 04.11.2016 v spojení s rozhodnutím Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj č. EN/0564/08/15 zo dňa 20.04.2016 a to tak, že uloženú pokutu 5.000,- eur zníži na sumu 300,- eur. Žalobca odôvodnil žalobu nasledovnými dôvodmi :

a/ v konaní došlo k vadám, k porušeniu zásad správneho konania a k porušeniu povinností a zásad zo strany prvostupňového orgánu pri ukladaní sankcie a zisťovaní skutkového stavu,
b/ nebol náležite zistený a zabezpečený skutkový stav a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c/ správny orgán dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym zisteniam a rozhodnutie správneho orgánu je tak nepreskúmateľné a arbitrárne.

6. Žalobca mal ďalej za to, že samotná skutočnosť prevádzkovania činnosti len bez existencie administratívneho oprávnenia zo strany úradu pre reguláciu sieťových odvetví (za situácie kedy orgány ochrany zdravia, bezpečnosti a požiarnej bezpečnosti nemajú výhrady k prevádzke a bezpečnosti plničky PB fliaš a tieto sú podkladom pre vydanie rozhodnutia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví) sama o sebe nezakladá vznik škody, závažnosť protiprávného konania ani možný vznik následkov v rovine ohrozenia zdravia, majetku a životného prostredia. Žalobca v čase kontroly zo strany prvostupňového správneho orgánu spĺňal podmienky pre vydanie povolenia, mal ustanoveného odborného zástupcu a zabezpečené technické predpoklady na vykonávanie činnosti. Tieto skutočnosti sa podľa príslušných ustanovení zákona č. 251/2012 Z.z. preukazujú dokladom o vlastníckom vzťahu alebo nájomnom vzťahu k technologickej časti zariadenia na plnenie tlakových nádob. Prvostupňový správny orgán a ani žalovaný však tieto skutočnosti nezohľadnili a nebrali do úvahy.

7. Žalobca poukázal aj na zákonné zásady pri ukladaní sankcie, pričom uloženú pokutu v sume 5.000,- eur považoval za neprimeranú, nedôvodnú až likvidačnú. Odôvodnil to tým, že nešlo o dlhodobé protiprávne konanie, nevznikol škodlivý následok a žalobca okamžite reagoval na stav vytýkaný správnym orgánom a je držiteľom platného povolenia pre plnenie tlakových nádob. V kontexte zistených nedostatkov tak uloženú pokutu považoval za zjavne neprimeranú, pretože zistené nedostatky nemohli mať vplyv na kvalitu ani bezpečnosť poskytovaných služieb. Sankcia tak nezodpovedá povahe a závažnosti deliktu. Zastával názor, že v konaní nebola preskúmaná, zdôvodňovaná, ani preukázaná vyššia miera negatívnych dôsledkov konania žalobcu s prihliadnutím na trvanie a závažnosť konania. Žalobca v správnej žalobe ďalej poukazoval aj na to, že rozhodnutia správnych orgánov, odvolacích orgánov a súdov SR pri obdobných zisteniach poukazujú na podstatne nižšie pokuty a rozhodovacia činnosť správnych orgánov čo do výšky pokuty pri obdobných skutkových zisteniach by nemala byť neprimerane odlišná, či arbitrárna z prípadu na prípad. V závere správnej žaloby tvrdil, že z rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa ako aj odvolacieho rozhodnutia žalovaného nie je zrejmé na základe ktorého ustanovenia a ktorého právneho predpisu je práve Slovenská obchodná inšpekcia Košice oprávnená vykonávať kontrolu a ukladať pokuty v pôsobnosti zákona o energetike, resp. či ide o orgán oprávnený vykonávať dozor a ukladať pokuty. Vyslovil názor, že ak správne rozhodnutie nedostatočne identifikuje kompetencie správneho orgánu s poukázaním na príslušnú zákonnú úpravu, žalobca sa v ňom nevie zorientovať, dôsledkom čoho je nepreskúmateľnosť správneho rozhodnutia.

8. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 06.02.2017 navrhol žalobu zamietnuť.

9. Vo vyjadrení uviedol, že dňa 25.11.2015 bola začatá kontrola v prevádzkarni žalobcu - Čerpacia stanica LPG, plnenie PB fliaš, Dopravná 8 Košice, kontrola bola ukončená dňa 21.12.2015 a žalobcovi bol zaslaný Inšpekčný protokol č. 26/08/2015. V rámci výkonu kontroly bolo zistené porušenie § 6 ods.2 písm. f/ zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v

znení neskorších predpisov, keď v čase kontroly inšpektori SOI v uvedenej prevádzkarni pri šetrení spotrebiteľského podnetu č. 1230/2015 zistili, že žalobca prevádzkoval zariadenie na plnenie tlakových nádob bez povolenia príslušného orgánu. Žalobca bol povinný podnikat' v energetike len na základe povolenia, pričom povolenie sa vyžaduje aj na prevádzkovanie zariadenia na plnenie tlakových nádob. Na základe zisteného skutkového stavu dňa 20.04.2016 bolo vydané rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o uložení pokuty vo výške 5.000,- eur pre porušenie § 6 ods.2 písm. f/ zákona o energetike.

10. Žalovaný mal za to, že skutkový stav veci bol spoľahlivo a nepochybne zistený, správne právne kvalifikovaný a pokuta bola uložená v medziach zákona, sledujúc zákonné kritéria pre jej uloženie a základné funkcie sankcie v rámci administratívnoprávneho trestania. Pri správnej úvahe ohľadom určenia výšky sankcie sa v plnej miere správny orgán pridržiaval zákonných kritérií pre uloženie pokuty podľa § 91 ods.5 zákona o energetike, v zmysle ktorého pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na závažnosť, spôsob, čas trvania a možné následky porušenia povinností. Pri určení výšky pokuty zohľadnil závažnosť a následok porušenia povinností, pretože prevádzkovaním zariadenia na plnenie tlakových nádob bez povolenia bol ohrozený zákonom chránený záujem na ochranu zdravia a majetku osôb. Porušením predmetného zákonného ustanovenia neboli príslušným orgánom overené odborné a technické predpoklady prevádzkovania zariadenia na plnenie tlakových nádob, čo mohlo spôsobiť bezpečnostné riziko. Zároveň prihliadol aj k absencii správania sa účastníka konania v súlade s odbornou starostlivosťou, výsledkom čoho bolo opomenutie dodržať tzv. generálnu klauzulu v § 6 ods.1 zákona o energetike, podľa ktorej možno podnikat' v energetike len na základe a v súlade s povolením alebo potvrdením o splnení oznamovacej povinnosti. Pri určení výšky pokuty prihliadal žalovaný aj na čas trvania protiprávneho konania, ktorý možno datovať od výkonu kontroly, t.j. dňa 25.11.2015, resp. odo dňa 01.11.2015, kedy boli spotrebiteľovi - podávateľovi podnetu plnené tlakové nádoby PB zmesou vo vyššie uvedenej prevádzkarni žalobcu, až do vydania rozhodnutia o povolení č. 2016R0001 zo strany Úradu pre reguláciu sieťových odvetví v Bratislave, t.j. dňa 20.01.2016. Táto lehota nie je zanedbateľná, nakoľko ide o čas trvania protiprávneho konania takmer v dĺžke troch mesiacov. Zároveň konštatoval, že jestvuje reálny predpoklad, že bez výkonu kontroly inšpektormi SOI by žalobca aj naďalej podnikal bez príslušného povolenia, pretože žiadosť o vydanie povolenia podal až po výkone kontroly. Pre konštatovanie porušenia § 6 ods.2 písm. f/ zákona o energetike sa nevyžaduje vznik škody ani vznik škodlivého následku, pretože žalobca zodpovedá na základe objektívnej zodpovednosti, bez ohľadu na zavinenie alebo iné skutočnosti, za ktorých došlo k porušeniu povinností. V danom prípade teda ide o ohrozovací iný správny delikt, na spáchanie ktorého sa nevyžaduje vznik protiprávneho následku z takéhoto konania. Tomu zodpovedá aj dikcia § 91 ods.5 zákona o energetike, kedy sa prihliada na možné následky porušenia povinností. Skutočnosť, že v danom prípade nedošlo k škodlivému následku je už zohľadnená vo výške sankcie. Žalovaný sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu, že okamžite odstránil stav vytykaný správnym orgánom pri kontrole a je držiteľom povolenia pre plnenie tlakových nádob, pretože táto skutočnosť v žiadnom prípade nie je dôvodom na zníženie výšky uloženej pokuty. V tej súvislosti poukázal na § 7 ods.3 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov s tým, že odstránenie nedostatkov zistených počas výkonu kontroly nielenže nie je poľahčujúcou okolnosťou pre kontrolovanú osobu - žalobcu, ale nedodržanie záväzného pokynu z kontroly, je dôvodom na uloženie postihu pre nesplnenie opatrenia na mieste podľa § 9 ods.1 písm.a/ označeného zákona. Za daného skutkového stavu tak mohli byť ohrozené záujmy na ochrane života zdravia a majetku, pretože súčasťou žiadosti o vydanie povolenia ako aj rozhodnutia o povolení je označenie zodpovedného zástupcu. Táto osoba je definovaná v ustanovení § 9 ods.1 zákona o energetike, pričom podľa ods.2 označeného ustanovenia zákona zodpovedný zástupca musí mať odbornú spôsobilosť na vykonávanie povolenej činnosti osvedčenú podľa § 5 ods.4 a spĺňať podmienku bezúhonnosti podľa § 7 ods.7. osoba zodpovedného zástupcu tak nie je len formálna, ale má plniť dôležitú funkciu z hľadiska odborného vykonávania podnikateľskej činnosti, v danom prípade prevádzkovanie zariadenia na plnenie tlakových nádob. K takejto odbornosti zodpovednej osoby rozhodne patrí aj jej starostlivosť o bezpečnosť pri výkone uvedenej činnosti, čo má výrazný preventívny účinok z hľadiska ochrany života, zdravia a majetku pri manipulácii s tlakovými nádobami vo fáze ich plnenia a dôkladného dodržiavania všetkých bezpečnostných opatrení s tým súvisiacich. Opodstatnenosť funkcie zodpovedného zástupcu je podčiarknutá aj v ustanovení § 9 ods.3 zákona o energetike. Žalovaný poukázal aj na tú skutočnosť, že v rozhodnutí Úradu pre reguláciu sieťových odvetví je uvedený zodpovedný zástupca žalobcu - Ing. Alojz Taraj, pre prevádzkovanie zariadenia na plnenie tlakových nádob, ktorý je povinný dňom právoplatnosti rozhodnutia vykonávať svoju funkciu vo vzťahu k prevádzkarňam žalobcu. Žalobca

nijakým relevantným spôsobom v konaní nepreukázal, že zodpovedného zástupcu mal ustanoveného už v čase výkonu rozhodnutia. V nadväznosti na takúto argumentáciu preto nemožno súhlasiť s bagatelizovaním závažnosti a charakteru predmetného správneho deliktu. Pri ukladaní sankcie je zákonom stanovené rozpätie pre dané porušenie zákona od 300,- do 150.000,- eur, v danom prípade bola uložená pokuta blízko dolnej hranice zákonnej sadzby. Žalovaný zohľadňoval aj tú skutočnosť, že pokiaľ má sankcia plniť všetky svoje základné funkcie, t.j. represívnu, preventívnu a výchovnú nemožno uložiť postih v takej výške, ktorá by nebola citeľná v majetkovej sfére páchateľa - žalobcu. Výška uloženej pokuty je tak primeraná zistenému nedostatku, sleduje zákonné kritéria na jej uloženie a nevymyká sa základným zásadám správneho trestania. Rozhodnutie o uložení pokuty v žiadnom prípade nie je arbitrárne a navyiac od prechodu pôsobnosti vo veciach výkonu dozoru nad udržiavaním niektorých povinností podľa zákona o energetike na SOI ide o prvý prípad porušenia § 6 ods.2 zákona o energetike, ktorý sa prejednával v odvolacom konaní. Z uvedeného dôvodu žalobca nemôže disponovať inými, obdobnými rozhodnutiami Slovenskej obchodnej inšpekcie, resp. žalovaného v rovnakej alebo porovnateľnej veci, kde by boli uložené nižšie pokuty za obdobné skutkové zistenia.

11. Vo vzťahu k námietke žalobcu, že nie je zrejmé, na základe akého právneho predpisu a konkrétneho ustanovenia je Inšpektorát SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj oprávnený vykonávať kontrolu nad dodržiavaním dotknutého ustanovenia zákona o energetike žalovaný v písomnom vyjadrení poukázal na svoju argumentáciu v odvolacom rozhodnutí. Správny orgán na prvom stupni dostatočne poukázal na svoju príslušnosť prejednávanej veci v preambule svojho rozhodnutia s odkazom na ustanovenia § 3 ods.4, § 4 ods.1, § 4 ods.2 písm.h/ zákona č. 128/2002 Z.z., pričom tento zákon je kompetenčný právny predpis, ktorý vymedzuje rozsah pôsobnosti SOI ako orgánu dozoru. Žalovaný preto ustálil, že správny orgán na prvom stupni uviedol správne ustanovenia právneho predpisu, z ktorých je zrejmé, že vykonáva dozor aj nad zákonom o energetike. Kompetenciu správneho orgánu možno vyvodiť aj z ustanovenia § 91 ods.1 písm.b/ bod 3 zákona o energetike, z ktorého vyplýva, že inšpekcia - teda Slovenská obchodná inšpekcia - uloží pokutu držiteľovi povolenia alebo inej osobe aj pre porušenie § 6 ods.2 písm. f/ zákona o energetike. Pôsobnosť a príslušnosť SOI bola preukázaná aj v odvolacom rozhodnutí, keď žalovaný citoval ustanovenie § 88 ods.1 písm. c/ až 91 ods.1 písm. b/, bod 3 zákona o energetike.

12. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaného zo dňa 14.03.2017 zotrval na svojich vyjadreniach a podaniach a zdôraznil, že svojim konaním nespôsobil žiadnu škodu na zdraví ani na majetku, rozhodnutím uložená sankcia i jej výška je neprimeraná, náležite nezdôvodnená a je uložená v rozpore s princípmi správneho trestania a v rozpore s požiadavkou zákonnosti pri ukladaní pokuty.

13. Správny súd v konaní podľa § 177 a nasl. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a oboznámení sa s administratívnymi spismi žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

14. Na pojednávaní súdu dňa 24.05.2017 sa nezúčastnil právny zástupca a ani zástupca žalobcu. Títo svoju neúčasť ospravedlnili písomne, právny zástupca žalobcu z dôvodu dlhodobo plánovanej pracovnej cesty a zástupca žalobcu z dôvodu akútneho vyšetrenia. Obaja súhlasili s pojednávaním v neprítomnosti a odkázali na svoje podania a dôkazy doručované súdu. Pojednávanie sa zúčastnila zástupkyňa žalovaného. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca ako aj právny zástupca žalobcu ospravedlnili svoju neprítomnosť na pojednávaní a súhlasili, aby súd konal a rozhodol v ich neprítomnosti, nežiadali o odročenie pojednávania, správny súd vec prejednal a rozhodol v zmysle § 114 SSP v neprítomnosti zástupcu a právneho zástupcu žalobcu.

15. Podľa § 6 ods.1 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike v znení neskorších predpisov podnikateľ v energetike možno len na základe a v súlade s povolením alebo potvrdením o splnení oznamovacej povinnosti.

16. Podľa odseku 2 citovaného právneho predpisu povolenie sa vyžaduje, ak nejde o činnosti podľa ods.4, na

a/ výrobu, prenos, distribúciu a dodávku elektriny, b/ činnosť organizátora krátkodobého trhu s elektrinou, c/ výrobu, prepravu, distribúciu uskladňovania a dodávku plynu, d/ prevádzkovanie potrubí na prepravu pohonných látok, e/ prevádzkovanie potrubí na prepravu ropy, f/ prevádzkovanie zariadenia na plnenie tlakových nádob, g/ prevádzkovanie zariadenia na rozvod skvapalneného plynného uhľovodíka.

17. Podľa ods. 4 citovaného zákonného ustanovenia povolenie sa nevyžaduje na tieto činnosti: a/ výroba a dodávka elektriny zariadeniami na výrobu elektriny s celkovým inštalovaným výkonom do jedného MW vrátane, b/ výroba a dodávka plynu z biomasy, c/ výroba a dodávky plynu z bioplynu, d/ predaj stlačeného zemného plynu určeného na pohon motorových vozidiel, e/ preprava vyťaženej ropy z miesta ťažby do miesta spracovania, f/ predaj skvapalneného plynného uhľovodíka v tlakových nádobách, g/ predaj skvapalneného plynného uhľovodíka určeného na pohon motorových vozidiel vrátane plnenia nádrže motorového vozidla skvapalneným plynným uhľovodíkom určeným na pohon motorových vozidiel s výnimkou plnenia tlakových nádob, h/ preprava skvapalneného plynného uhľovodíka v tlakových nádobách.

18. Podľa § 91 ods.1 písm. b/ bod 3 zákona o energetike inšpekcia uloží pokutu držiteľovi povolenia alebo inej osobe vo výške od 300,- eur do 150.000,- eur za porušenie povinností (okrem iných) uložených v § 4, § 6 ods.2 písm.d/ až g/.

19. Podľa § 91 ods. 5 zákona o energetike pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na závažnosť, spôsob, čas trvania a možné následky porušenia povinností.

20. Podľa § 88 ods.1 písm. c/ zákona o energetike štátnu správu v energetike vykonáva Slovenská obchodná inšpekcia.

21. Podľa § 89 ods.1 zákona o energetike inšpekcia vykonáva dozor nad dodržiavaním povinností osôb podľa (okrem iných) § 6 ods.2 písm.d/ až g/.

22. Podľa § 89 ods.3 zákona o energetike inšpektorát : a/ vykonáva dozor nad dodržiavaním povinností podľa ods. 1., b/ ukladá opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov, c/ vydáva rozhodnutie a predbežné opatrenia v správnom konaní, d/ ukladá pokuty podľa § 91 ods. 1.

23. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu) orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia, vo svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá. Inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa (ods. 4 cit. zákonného ustanovenia).

24. Podľa § 4 ods.1 označeného zákona slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov.

25. Podľa § 4 ods. 2 písm. h/ označeného zákona Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich a dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len „kontrolované osoby“) ukladá pokuty.

26. Podľa § 192 SSP správny súd môže na základe výsledkov ním vykonaného dokazovania rozsudkom znížiť výšku peňažného plnenia alebo peňažnej náhrady škody, ktoré boli priznané napadnutým rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy, ak to žalobca navrhol a priznaná výška peňažného plnenia alebo peňažnej náhrady škody je neprimeraná alebo voči žalobcovi likvidačná.

27. Z obsahu súdneho ako aj administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že žalobcovi bola prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu ktoré bolo v odvolacom konaní potvrdené rozhodnutím žalovaného uložená pokuta za správny delikt - zistené porušenie § 6 ods. 2 písm. f/ zákona č. 251/2012 o energetike v znení neskorších predpisov tým, že žalobca prevádzkoval zariadenie na plnenie tlakových nádob PB bez povolenia.

28. Žalovaný v potvrdzujúcom rozhodnutí správneho orgánu druhého stupňa konštatoval, že účastníkovi konania sa toto skutkové zistenie kontrolných orgánov nepodarilo žiadnym spôsobom spochybníť, a z dodatočne predloženého rozhodnutia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví v Bratislave č. 0001/2016/R/PE vyplýva, že žalobcovi bolo povolenie na plnenie na plnenie tlakových nádob v zmysle § 6 ods. 23 písm. f/ zákona o energetike vydané až dňa 20.01.2016.

29. Správny súd k jednotlivým žalobným námietkam uvádza nasledovné.

30. Žalobca v podanej žalobe namietal, že rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné, pretože z prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu ako aj potvrdzujúceho rozhodnutia žalovaného nie je zrejmé, na základe akého právneho predpisu a ktorého jeho konkrétneho ustanovenia je práve SOI Košice oprávnený vykonávať dozor a ukladať pokuty.

31. K uvedenej námietke je potrebné uviesť, že prvostupňový správny orgán v preambule svojho rozhodnutia zo dňa 20.04.2014 dostatočným spôsobom odôvodnil príslušnosť na výkon kontroly ako aj právomoc uložiť pokutu za správny delikt a to poukazom na ust. § 3 ods. 4, § 4 ods. 1, § 4 ods. 2 písm. h/ zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, teda poukazom na kompetenčný právny predpis upravujúci rozsah pôsobnosti Štátnej obchodnej inšpekcie ako orgánu dozoru. Kompetenciu správneho orgánu navyše možno vyvodiť aj zo znenia § 891 ods. 1 písm. b/ bod 3. zákona o energetike, z ktorého priamo vyplýva, že Inšpekcia, t.j. Slovenská obchodná inšpekcia za definované nesplnenie povinnosti uloží zákonom stanovenú pokutu. Pôsobnosť a príslušnosť žalovaného bola preukázaná aj v rozhodnutí druhostupňového správneho orgánu a to poukazom na ustanovenia § 88 ods. 1 písm. C/ až § 91 ods. 1 písm. b/ bod 3 zákona o energetike. Z vyššie uvedených dôvodov považuje správny súd túto žalobnú námietku za nedôvodnú.

32. K námietke žalobcu, že samotná skutočnosť prevádzkovania činnosti len bez existencie administratívneho oprávnenia zo strany Úradu pre reguláciu sieťových odvetví v Bratislave nezakladá vznik škody a ani možný vznik následkov v rovine ohrozenia zdravia, majetku a životného prostredia, pretože v čase kontroly žalobca spĺňal všetky podmienky pre jeho vydanie, je potrebné uviesť, že aj túto námietku správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú a nespôsobilú spochybniť vecnú správnosť preskúmaného rozhodnutia správneho orgánu. Je potrebné zdôrazniť, že žalobcovi bola uložená pokuta za porušenie zákonnej povinnosti (konkrétne porušenie § 6 ods. 2 písm. f/ zákona o energetike) na základe objektívnej zodpovednosti, a to bez ohľadu na zavinenie, alebo iné okolnosti, ktoré viedli k porušeniu zákonom uloženej povinnosti. Z konštrukcie hypotézy právnej normy možno prijať záver, že v danom prípade ide o ohrozovací iný správny delikt, na spáchanie ktorého sa nevyžaduje vznik protiprávneho následku z takéhoto konania, ale stačí samotné porušenie zákonom uloženej povinnosti prevádzkovať zariadenie na plnenie tlakových nádob bez príslušného povolenia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví v Bratislave. Uvedené potvrdzuje aj znenie ust. § 91 ods. 5 zákona o energetike, podľa ktorého pri výške uloženej sankcie je správny orgán povinný prihliadať okrem iných zákonných kritérií aj na možné následky porušenia povinnosti.

33. K námietke žalobcu, ktorou považuje v kontexte kontrolou zistených nedostatkov uloženú pokutu za neprimeranú, nedôvodnú až likvidačnú, pretože nešlo o dlhodobé porušenie povinnosti, na zistený nedostatok ihneď reagoval a sankcia tak nezodpovedá povahe a závažnosti deliktu, správny súd uvádza, že žalovaný v preskúmanom rozhodnutí výšku uloženej sankcie za zistené porušenie zákona náležitým, zákonom predpísaným spôsobom odôvodnil a uviedol aj správnu úvahu, vedúcu k uloženiu sankcie vo výške 5.000 eur. Žalovaný pri rozhodovaní o výške uloženej pokuty sa dôsledne riadil kritériami pre jej stanovenie uvedenými v ust. § 91 ods. 5 zákona o energetike, keď hodnotil tak závažnosť, spôsob, ako aj možné následky porušenia povinnosti zo strany žalobcu. Správny súd považuje za preukázané, že žalobca dlhodobo (odo dňa 01.11.2015, kedy bol vykonané plnenie PB nádob spotrebiteľa až po získanie povolenia s ÚRSO v Bratislave), t.j. skoro tri mesiace vykonával činnosť plnenia PB tlakových nádob bez príslušného povolenia, pričom pre danú činnosť nemal ustanoveného zástupcu zodpovedného za odborné vykonávanie povolennej činnosti a tento zástupca bol ustanovený až vyššie označeným rozhodnutím ÚRSO. Z obsahu administratívneho spisu nevyplýva, aby žalobca namietal skutkové zistenie správneho orgánu týkajúce sa dĺžky výkonu takejto činnosti bez príslušného rozhodnutia ÚRSO a túto skutočnosť žalobca nenamietal ani v správnej žalobe. Žalobca iba tvrdil, že skutočnosť prevádzkovania činnosti bez existencie administratívneho oprávnenia zo strany ÚRSO nemohla mať vplyv na kvalitu a ani bezpečnosť poskytovaných služieb. Pokutu, ktorej výška bola stanovená na hranici dolného rozpätia stanoveného zákonom (od 300 - do 150.000 eur) aj vzhľadom na všetky tieto okolnosti sa javí ako primeraná, ktorá plní funkciu tak represívnu, preventívnu a aj výchovnú. Z týchto dôvodov sa správny súd stotožnil s výškou uloženej pokuty, ktorú považuje

za primeranú zisteným nedostatkom a nezistil v konaní žiadne dôvody pre jej moderáciu podľa ust. § 192 SSP.

34. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti správny súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

35. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 167 ods.1 SSP a náhradu trov konania žalobcovi, ktorý v konaní nebol úspešný nepriznal. Vo vzťahu k žalovanému o trovách konania súd rozhodoval podľa ustanovenia § 168 SSP, pretože žalovanému voči žalobcovi nevznikli dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať.

36. Rozhodnutie bolo prijaté senátom správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 od.s9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 01.05.2011).

Vo veci senát rozhodol pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu na Najvyšší súd Slovenskej republiky prostredníctvom Krajského súdu v Košiciach.

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania podľa § 57 Správneho súdneho poriadku to znamená, ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 Správneho súdneho poriadku odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g/ až i/ Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva

nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Uvedená povinnosť neplatí, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c/ a d/,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.